

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/422/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1012897606
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Murgaš
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2013:1012897606.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Murgaša a sudcov JUDr. Dariny Kuchtovej a JUDr. Aleny Svetlovskej v právnej veci žalobcu: I.. M. Š., H. D. O.. Č.. XX/XX, S. G., zast. advokátom JUDr. Tomášom Plankom, Nám. Slobody č. 10, Bratislava, proti žalovanej: Uniqa poisťovňa, a. s., Lazaretská ul. č. 15, Bratislava, zast. advokátom JUDr. Romanom Hajdučíkom, ul. Ľ. Fullu č. 3, Bratislava, o 18 792,87 eur s prísl., na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I z 13. júna 2012 č. k. 12Ct 14/2002- 249, pomerom hlasov 3:0, takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa sa **p o t v r d z u j e**.

Žalobca je povinný nahradiť žalovanej k rukám advokáta JUDr. Romana Hajdučíka trovy odvolacieho konania 433,40 eur do 3 dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia 566 154,10 Sk (18 792,87 eur) s prísl. a žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanej k rukám jej právneho zástupcu trovy konania 5 645,63 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd prvého stupňa vykonaným dokazovaním zistil, že žalobca pracoval u právnej predchodkyne žalovanej (R+V poisťovňa, a. s.) od 1. 5. 1998 do 31. 3. 2001 ako odborný referent v oblasti poistenia poľnohospodárstva, kde išlo o poistenie zvierat, plodín a majetku. Súčasne na základe dohody o pracovnej činnosti poisťovacieho agenta z 1. 3. 1999 vykonával pre právnu predchodkyňu žalovanej činnosť poisťovacieho agenta. V dohode o pracovnej činnosti bolo dojednané, že žalobca bude vykonávať poradenskú činnosť, sprostredkovanie a činnosť smerujúcu k uzatváraniu poistných zmlúv pre fyzické osoby v oblastiach, na ktoré bola osoba vyškolená a poradenskú činnosť, sprostredkovanie a činnosť smerujúcu k uzatváraniu poistných zmlúv pre podnikajúce fyzické osoby a právnické osoby v oblastiach, na ktoré bola osoba vyškolená. V zmysle čl. III. tejto dohody mal žalobca nárok na odmenu vo forme provízie v prípade, ak došlo k uzavretiu poistnej zmluvy s treťou osobou a táto uhradila stanovenú výšku poistného s tým, že nárok na províziu vzniká len zo skutočne zaplateného poistného, ktoré bolo pripísané na účet poisťovne. Podmienky poskytovania provízií upravoval Sadzobník provízií pre poisťovacie agentov. Podľa tohto sadzobníka výška provízie pri poistení majetku zo zmluvy s dĺžkou trvania 5 rokov a viac predstavuje 40 % z ročného prijatého poistného. Právna predchodkyňa žalovanej uzavrela dňa 31. 5. 1999 s Komorou veterinárnych lekárov SR poistnú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX. Predmetom tejto zmluvy bolo poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú súkromným veterinárnym lekárom pri vykonávaní veterinárnej činnosti. Začiatok poistenia bol dohodnutý dňom 15. 6. 1999 a koniec dňom 30. 6. 2004. Poistné bolo dohodnuté vo výške 1 255 800 Sk. Dňa 31. 5. 1999 uzavrela právna predchodkyňa žalovanej s Komorou veterinárnych lekárov SR aj zmluvu o reklame. Jej

predmetom bolo uverejnenie farebnej reklamy právnej predchodkyne žalovanej na celej ploche zadnej strany obalu pripravovanej knihy Vademecum veterinárneho lekára alebo v inej podobnej publikácii, ktorú komora vydá v priebehu rokov 1999 - 2000. Právna predchodkyňa žalovanej sa zaviazala poskytnúť Komore veterinárnych lekárov SR odplatu vo výške 483 000 Sk za obdobie od 15. 6. 1999 do 30. 6. 2000. Svedok I.. I.T. K., ktorý bol predsedom Komory veterinárnych lekárov SR v rokoch 1992 až 2000, vypovedal, že komora bola pôvodne poistená v poisťovni Otčina, a. s. Vo februári - marci 1999 sa náhodne stretol so žalobcom, ktorý mu navrhol prestup komory do právnej predchodkyne žalovanej. Ďalších rokovaní o poistnej zmluve sa zúčastňoval I.. Z. Y., ktorý mal v komore na starosti poistné udalosti. Svedok I.. Y. vypovedal, že skôr ako ho oslovil žalobca, sa stretol s prezidentom komory I.. K.. Následne sa stretli všetci traja, rokovali o uzavretí poistnej zmluvy a pripravili rámcovú zmluvu. Na jej príprave sa podieľali aj iní zamestnanci právnej predchodkyne žalovanej. Z tohto skutkového stavu súd prvého stupňa vyvodil záver, že žaloba nie je dôvodná. Súd prvého stupňa poukázal na právny názor odvolacieho súdu, ktorý odvolací súd vyslovil v zrušujúcom uznesení z 14. 11. 2011 č. k. 3Co 4/2011-192. Vznik nároku na províziu vyžaduje splnenie 4 podmienok a to 1/ uzavretie poistnej zmluvy s treťou osobou, 2/ táto tretia osoba zaplatila poistné, 3/ zamestnanec doručil podpísaný návrh poistnej zmluvy do sídla právnej predchodkyne žalovanej do 5 dní od podpísania návrhu zmluvy zákazníkom, 4/ potvrdenie správneho vyplnenia poistnej zmluvy právnu predchodkyňou žalovanej. Žalobca nesplnil podmienky uvedené pod bodmi 3/ a 4/ a preto mu nárok na vyplatenie provízie nevznikol. Z výpovede svedkyne N. Y. - vedúcej oddelenia správy obchodu žalovanej vyplynulo, že poistná zmluva uzavretá s Komorou veterinárnych lekárov SR bola špeciálnou zmluvou, do ktorej zasahovali členovia predstavenstva právnej predchodkyne žalovanej, ktorí mohli rozhodnúť o nepriznaní provízie, čo aj urobili. Sám žalobca potvrdil, že podpísania predmetnej poistnej zmluvy s Komorou veterinárnych lekárov SR sa nezúčastnil. S poukazom na tieto závery súd prvého stupňa žalobu zamietol a o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe vyhovie. Uviedol, že Najvyšší súd SR v zrušujúcom uznesení z 28. 10. 2010 sp. zn. 2 Cdo 329/2009 nespochybnil závery súdu prvého stupňa obsiahnuté v jeho prvom vyhovujúcom rozsudku z 11. 3. 2005 č. k. 12Ct 14/02- 89. Uvedený rozsudok najvyššieho súdu je obsahovo „v prospech žaloby.“ Ďalej žalobca v odvolaní namietol, že predmetná poistná zmluva uzavretá s Komorou veterinárnych lekárov SR bola špeciálnou zmluvou, na ktorú právna predchodkyňa žalovanej nemala vypracované vzorové návrhy, ktoré sa používali v iných prípadoch. Preto žalobca nemohol vyhotoviť návrh poistnej zmluvy a tento predložiť poisťovni na schválenie. V konaní bolo preukázané, že poistná zmluva s Komorou veterinárnych lekárov SR bola uzavretá výlučne na základe sprostredkovania žalobcom. Podstatou sprostredkovateľskej zmluvy bolo priniesť poisťovni klienta, čo sa aj naplnilo. Pokiaľ z formálnych dôvodov nebolo možné urobiť návrh poistnej zmluvy na predtlačенých formulároch, a to nie z viny žalobcu, nemá sa táto skutočnosť vykladať v jeho neprospech. Svedkyňa Y. vypovedala, že k nevyplateniu provízie žalobcovi došlo na základe negatívneho stanoviska štatutárneho orgánu poisťovne, ktorý mal také oprávnenie. Žalobca v odvolaní vyjadril stanovisko, že dohoda účastníkov o sprostredkovaní poistenia za províziu nemôže podliehať právu veta zo strany jedného účastníka tejto dohody.

Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil.

Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Odvolací súd v zrušujúcom uznesení z 14. 11. 2011 č. k. 3Co/4/2011- 192 vyslovil názor, že žalobcovi by v zmysle čl. III. v spojení s čl. IV. dohody o pracovnej činnosti poisťovacieho agenta z 1. 3. 1999 vznikol nárok na vyplatenie provízie iba v prípade splnenia týchto podmienok: 1/ došlo k uzavretiu poistnej zmluvy s treťou osobou, 2/ táto tretia osoba zaplatila poistné, 3/ zamestnanec doručil podpísaný návrh poistnej zmluvy do sídla právnej predchodkyne žalovanej do 5 dní od jeho podpisu zákazníkom, 4/ potvrdenie správneho vyplnenia poistnej zmluvy právnu predchodkyňou žalovanej. Po zrušení prvého - vyhovujúceho rozsudku súdu prvého stupňa do vynesenia napadnutého rozsudku nedošlo k takej

zmene skutkového stavu, ktorá by spôsobila, že právny názor odvolacieho súdu by vzhľadom na zmenu skutkového stavu neobstál. V konaní bolo preukázané, že žalobca nesplnil podmienky 3/ a 4/ a preto mu nevznikol nárok na vyplatenie provízie.

Na uzavretí poisťnej zmluvy s Komorou veterinárnych lekárov SR mal žalobca podiel spočívajúci v tom, že ako veterinárny lekár sa poznal s vtedajším predsedom komory I.. K., ktorému navrhol prestup komory z poisťovne Otčina, a. s. do R+V poisťovne, a. s. (právna predchodkyňa žalovanej) a dohodol sa s ním na uzavretí rámcovej poisťnej zmluvy. Nedá sa preto spochybníť, že týmto spôsobom sa žalobca zaslúžil o získanie komory ako klienta právnej zástupkyne žalovanej. Žiadne ďalšie kroky však žalobca v súvislosti s touto poisťnou zmluvou nevykonal, najmä návrh poisťnej zmluvy nepodpísal s uvedením svojho produkčného čísla a preto ani správnosť vyplnenia poisťnej zmluvy právna predchodkyňa žalovanej nemohla potvrdiť. Sám žalobca uviedol, že poisťnú zmluvu vypracovali zamestnanci ústredia právnej predchodkyne žalovanej, konkrétne zamestnanci oddelenia poistenia majetku a zodpovednosti za škodu. Ako vyplynulo z výpovede svedkyne N. Y., keďže išlo o dôležitú poisťnú zmluvu, jej uzatvárania sa aktívne zúčastňovali aj členovia predstavenstva právnej predchodkyne žalovanej. Inými slovami, žalobca svoj nárok na vyplatenie provízie vyvodzoval iba z toho, že klienta - Komoru veterinárnych lekárov SR „priniesol“ právnej predchodkyňi žalovanej. Iba na tomto základe však žalobcovi nárok na províziu nevznikol, čo je zrejmé z čl. III. v spojení s čl. IV. bod 2. dohody o pracovnej činnosti poisťovacieho agenta z 1. 3. 1999. Pod pojem sprostredkovanie poisťnej zmluvy v zmysle uvedenej dohody o pracovnej činnosti poisťovacieho agenta nemožno zahrnúť iba nájdanie klienta.

V súvislosti so zrušujúcim uznesením Najvyššieho súdu SR z 28. 10. 2010 č. k. 2 Cdo 329/2009 odvolací súd uvádza, že v tomto uznesení najvyšší súd nevyslovil žiadny právny názor pokiaľ ide o samotný nárok uplatnený žalobou. Týmto uznesením Najvyšší súd SR zrušil prvý rozsudok odvolacieho súdu zo 16. 10. 2008 č. k. 3Co 185/05- 143 výlučne z dôvodu, že odvolací súd z dokazovania vykonaného súdom prvého stupňa vyvodil odlišné skutkové a na ich základe aj právne závery, ako súd prvého stupňa, bez toho, aby vo veci zopakoval alebo doplnil dokazovanie a že odvolací súd svoje rozhodnutie riadne neodôvodnil. Preto neobstoí tvrdenie žalobcu v odvolaní, že uznesenie Najvyššieho súdu SR je „obsahovo v prospech žaloby.“

Z toho vyplýva, že napadnutý rozsudok je vecne správny a preto ho odvolací súd potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a priznal ich náhradu úspešnej žalovanej. Trovy odvolacieho konania pozostávajú z trov právneho zastúpenia žalovanej. Jej právny zástupca v odvolacom konaní vykonal 1 úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu) za 353,54 eur v zmysle § 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. K tomu treba pripočítať rež. paušál 1 x 7,63 eur a keďže právny zástupca žalovanej je platiteľom DPH, advokátska odmena sa v zmysle §18 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. zvyšuje o 20 % DPH. Trovy právneho zastúpenia žalovanej v odvolacom konaní tak predstavujú sumu 433,40 eur (353,54 + 7,63 = 361,17; 20 % z 361,17 = 72,23; 361,17 + 72,23 = 433,40 eur).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.